

Arrest

nr. 175 639 van 30 september 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 januari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 12 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. LEFEVERE, die *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 januari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd meegegeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 januari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Artikel 39/57, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.”

Artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]”

De in artikel 39/57, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van dertig dagen is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 1 februari 2016 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name Rue du Tour de Petit Château 33, 7060 SOIGNIES. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 4 februari 2016 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in voormeld artikel bepaalde termijn van dertig dagen begint te lopen. In casu was de laatste nuttige dag voor het indienen van een beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies) 4 maart 2016. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 7 maart 2016 een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend, i.e. buiten de in artikel 39/57, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn.

Het beroep lijkt onontvankelijk ratione temporis.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 12 juli 2016 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 13 september 2016, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 27 juni 2016 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP legt een briefomslag neer waaruit blijkt dat zij ten vroegste op 5 februari 2016 kennis heeft kunnen nemen van de bestreden beslissing. VzP stelt dat het beroep van 7 maart 2016 dan ook tijdig werd ingediend. VwP stelt dat VzP op 19 mei 2016 erkend werd als vluchteling en dat de bestreden beslissing zodoende impliciet werd ingetrokken. VzP ontkent niet dat de bestreden beslissing als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd.”*

2.2 Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 19 mei 2016 als vluchteling werd erkend en dat de verzoekende partij op 14 juli 2016 in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister – onbepaalde duur (B-kaart), geldig tot 4 juli 2021. Aangezien een vreemdeling niet terzelfdertijd onderworpen kan zijn aan een bevel om het grondgebied

te verlaten en beschikken over een verblijfstitel, dient de bestreden beslissing als impliciet doch zeker ingetrokken te worden beschouwd (RvS 14 juni 2016, nr. 235.046; RvS 10 december 2015, nr. 233.201; RvS 16 december 2014, nr. 229.575; RvS 30 september 2009, nr. 196.530; RvS 28 augustus 2008, nr. 185.895). Het beroep is derhalve zonder voorwerp. Ter terechtzitting brengen de partijen geen elementen aan die zich verzetten tegen deze vaststellingen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU